SVETI MARTIN, biskup

Sveti Martin naslovnik je ove crkve, pa njegova svetkovina ima prednost pred današnjom XXIV. nedjeljom po Duhovima kojoj se molitve komemoriraju.

Sveti Martin (Szombathely, Mađarska, 316./317. - Tours, Francuska, 11. studenog 397.) bio je biskup grada Toursa, prvi svetac koji nije bio mučenik, a ima svoj liturgijski blagdan. O njemu se govorilo »da je bio vojnik na silu, biskup po dužnosti, a monah po izboru«.

INTROITUS Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in aetérnum. Ps. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. Glória Patri.	ULAZNA Sklopio je Gospodin s njime savez mira i učinio ga knezom da zauvijek bude u svećeničkom dostojanstvu. – Ps 131. Spomeni se, Gospodine, Davida i sve revnosti njegove. – Slava Ocu… Sklopio je…
ORATIO Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius ; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.	MOLITVA Bože, koji vidiš da se ne možemo održati ni po jednoj svojoj kreposti, daj milostivo, da se zagovorom blaženoga Martina tvoga priznavaoca i biskupa zaštitimo protiv svih protivština. Po Gospodinu…
Famíliam tuam, quaésumus, Dómine, contínua pietáte custódi: ut quae in sola spe grátiae caeléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.	Čuvaj, molimo, Gospodine, svoju obitelj neprestano očinskom dobrotom, da ona, kojoj je jedina nada u nebeskoj milosti, uživa vazda tvoju zaštitu. Po Gospodinu…

EPISTOLA Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiónibus suis: conservávit illi misericórdiam suam: et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriae. Státuit illi testaméntum aetérnum, et dedit illi sacerdótium magnum: et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus: et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.	POSLANICA Čitanje knjige Mudrosti (Crkv 44, 16–27; 45, 3–20) – Evo velikog svećenika,koji se za svoga života svidio Bogu i bio je pravedan, te je postao pomirnikom u vrijeme srdžbe. Nitko se ne nađe tko bi kao on izvršavao zakon Svevišnjega. I jer mu se Gospodin zavjeri, učini da uzraste kao njegov narod. Izlio je na njega blagoslov svih naroda i nad njim je potvrdio svoj zavjet. Odlikovao ga je svojim blagoslovima, očuvao mu svoje milosrđe te je stekao milost pred Gospodinom. Proslavio ga je pred kraljevima i udijelio mu vijenac slave. Sklopio je s njim vječni zavjet i predao mu veliko svećenstvo. Usrećio ga je slavom da vrši svećeničku službu i blagoslivlja u njegovo ime i prinosi mu dostojan miomirisni kad.
GRADUALE Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi. Allelúja , allelúja. Beátus	GRADUAL Evo velikog svećenika koje se za svoga života svidio Bogu. Nitko mu nije bio ravan u izvršavanju zakona Svevišnjega.

vir, sanctus Martínus, urbis Turónis Epíscopus, requiévit: quem suscepérunt Angeli atque Archángeli, Throni, Dominatiónes et Virtútes. Allelúja.	Aleluja, aleluja. Počinuo je blaženi čovjek, sveti Martin biskup turonski, a primili su ga anđeli i arkanđeli, prijestolja, gospodstva i sile, aleluja.
EVANGELIUM Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit ; si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebrae sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminábit te.	EVANĐELJE Slijedi sveto Evanđelje po Luki (11, 33–36) – U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: »Nitko ne postavlja upaljene svijeće u skrovište ili pod posudu, nego na svijećnjak, da bi svi koji ulaze vidjeli svjetlost. Tvoje oko je svjetiljka tvojemu tijelu. Ako ti je oko zdravo, bit će rasvjetljeno čitavo tvoje tijelo; a ako ti je oko bolesno, čitavo će ti tijelo biti u tami. Zato pazi da svjetlost, koja je u tebi, ne postane tamom. Ako je, dakle, rasvijetljeno čitavo tijelo, nije u tami ni jedna strana, sve će biti svjetlo i kao svjetiljka obasjat će te svojim sjajem.«
OFFERTORIUM Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.	PRIKAZNA Pratit će ga vjernost moja i milosrđe moje i u ime moje porast će snaga njegova.
SECRETA Sanctífica, quaésumus, Dómine Deus,	PRIKAZNA MOLITVA Posveti, molimo, Gospodine

haec múnera, quae in solemnitáte sancti Antístitis tui Martíni offérimus: ut per ea, vita nostra inter advérsa et próspera ubíque dirigátur. Per Dóminum.	Bože, darove koje ti prikazujemo o svetkovini tvoga svetoga biskupa Martina, da oni svagdje upravljaju naš život u sreći i nesreći. Po Gospodinu...
Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.	Prinosimo ti, Gospodine, pomirnu žrtvu da nam milosrdno oprostiš grijehe i da kolebljiva srca vodiš. Po Gospodinu...
COMMUNIO Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.	PRIČESNA Blago slugi koga gospodar nađe budna, kad dođe. Zaista vam kažem: Postavit će ga nad svim imanjem svojim.
POSTCOMMUNIO Praesta, quaésumus, Dómine: Deus noster: ut, quorum festivitáte votíva sunt sacraménta, eórum intercessióne salutária nobis reddántur. Per Dóminum.	POPRIČESNA Daj, molimo, Gospodine Bože naš, da otajstva koja su o svetkovini tvojih svetih tebi posvećena budu nama po njihovu zagovoru spasonosna. Po Gospodinu...
Quaesumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cujus per haec mystéria pignus accépimus. Per Dóminum.	Molimo, svemogući Bože, da postignemo ono spasenje, kojega smo zalog primili u ovim otajstvima. Po Gospodinu...

Više informacija: http://sites.google.com/site/tradicionalnamisa/

Turci su 1532. godine na svome pohodu u osvajanje Beča naišli na mali grad tvrđavu Kiseg kojim je zapovijedao barun Nikola Jurišić.

Nikola Jurišić je sa svojih 28 lako i 10 teško naoružanih konjanika trebao odjahati za Beč i tamo se pridružiti glavnoj vojsci. Međutim kad je vidio mnoštvo djece, žena i staraca koji su došli potražiti spas u gradskim zidinama, odlučio je ostati i braniti narod. Nakon što je Jurišić sastavio od seljaka i građana malu posadu od 700 ljudi, poslao je pismo Ferdinandu I. u kojem je napisao:

"Ja sam se usudio braniti ovaj maleni i slabi grad protiv turske sile, ne zato što se nadam da ću ga spasiti, nego samo da koji časak neprijatelja zabavim i tako kršćanskim vladarima pribavim vremena da se priprave za otpor. Samo zato izložio sam se najvećoj smrtnoj pogibelji."

Prva tri dana Turci su neprekidno topovima gađali Kiseg, a 13. kolovoza započeli su s mnogobrojnim jurišima sa svih strana. Branitelji nisu gubili prisebnost ni kad su ih Turci nekoliko puta dovodili u "mat poziciju", nego su se hrabro i čudesno branili. Nakon odbijenog dvanaestog juriša 28. kolovoza, hrvatski junak opet šalje Ferdinandu pismo i piše:

"Od naših 700 oružanih zemljaka već je polovica poginula; od puščanog praha, što sam ga za 300 forinti kupio, imam još jednu centu. Samo Božja milost čuva nas; budi ona milostiva mojoj duši."

Poslije dvanaestog juriša, turski glasnici su tri puta dolazili s nagodbama da se grad mirno preda, ali hrabri Jurišić im je slao tako drske i cinične odgovore, da je sultan Sulejman I. ludovao od bijesa i muke. U 13. jurišu poginulo je još 60 hrabrih branitelja, a ranjeni Jurišić se s ostatkom posade

pripravio za posljednji boj. U trenutku nove turske navale na gradske zidine, starci, žene i djeca su stali plakati i zapomagati te se moliti sv. Martinu, a umjesto da uđu u grad Turci su počeli bježati. Kasnije su pričali da su pobjegli zbog nekog konjanika s vatrenim mačem koji ih je tjerao sa zidina. I dok su tako na smrt prestrašeni Turci govorili da je Jurišić u savezu sa Sotonom, Hrvati su slavili i zahvaljivali sv. Martinu što ih je spasio od sigurne smrti.